Zsoltárok, 1. rész

8. lecke, 2. negyedév, 2025. május 17-23

Szombat délután, május 17.

Emlékezetes szöveg:

" És látám, és ímé egy Bárány áll vala Sion hegyén, és ő vele száznegyvennégy ezeren, akiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve. Jelenések 14:1

„A zsoltáros kijelenti: „Amikor azt mondtad: Keressétek az én arcomat, a szívem azt felelte neked: Uram, a te arcodat keresem.” Zsoltárok 27:8. Ez a zsoltár teljes egészében helyet kellene kapjon az iskola olvasási és helyesírási óráin. A huszonnyolcadik, huszonkilencedik és hetvennyolcadik zsoltár Isten népére árasztott gazdag áldásairól és azok szegényes viszonzásáról szól. A nyolcvanegyedik zsoltár elmagyarázza, miért szétszóródott Izráel: mert elfelejtette Istent, ahogyan ma a mi földünkön az egyházak is elfelejtik Őt. Gondoljunk csak a nyolcvankilencedik, kilencvenedik, kilencvenegyedik, kilencvenkettedik és kilencvenharmadik zsoltárra is. CT 457.2

„Ezeket a dolgokat a mi intésünkre írták, akikre a világ vége jött; és nem kellene ezeket tanulmányozni az iskoláinkban? Isten szava tanulságos leckéket tartalmaz, amelyek feddésben, figyelmeztetésben, bátorításban és gazdag ígéretekben vannak megfogalmazva. Nem lenne-e ez a táplálék megfelelő időben a fiatalok számára?” CT 457.3

Vasárnap, május 18.

Főpapunk

Olvassuk el a Zsidók 9:11–15 verseket Krisztusról, mint a mennyei szentélyben lévő főpapunkról. Mit tanít ez arról, hogy mit tesz értünk?

Azok, akik részesülni akarnak a Megváltó közbenjárásának áldásaiban, ne engedjék, hogy szentségük és istenfélelmük elmélyítését bármi is gátolja! Szórakozás, hivalkodás és nyerészkedés helyett fordítsák inkább az értékes órákat az igazság buzgó, imádságos kutatására. A szentély és a vizsgálati ítélet tanát Isten népének jól kell ismernie. Mindannyiunknak tudni kell, hogy nagy Főpapuknak mi a tisztsége és munkája. Különben soha nem lesz olyan hitünk, amilyenre most van szükség, és soha nem fogjuk tudni betölteni azt a helyet, amelyet Isten nekünk szán. Minden egyes ember üdvözülhet, illetve elveszhet. Mindenkinek az ügye függőben van Isten ítélőszéke előtt. Mindenkinek szemtől szemben kell a nagy Bíróval találkoznia. Milyen fontos tehát, hogy mindenki sokat elmélkedjék ezeken az ünnepélyes jeleneteken: az ítélők leülnek, a könyvek megnyílnak, és a napoknak végén Dániellel együtt minden egyes ember felkel sorsára. NK 434.4

Mindazoknak, akik ismerik ezeket az igazságokat, bizonyságot kell tenniük arról a nagyszerű üzenetről, amelyet Isten bízott rájuk. A mennyei templom annak a munkának a központja, amelyet Krisztus végez az emberiségért. Ez a munka a föld minden lakóját érinti. Elénk tárja a megváltás tervét, elvisz minket egészen az idők végéig, és megmutatja az igazság és a bűn közötti küzdelem diadalmas kimenetelét. A legfontosabb dolog, hogy mindenki tüzetesen kutassa ezeket a témaköröket, és hogy meg tudjon felelni mindenkinek, aki reménységének oka felől érdeklődik. NK 435.1

„Uram, a te utad a szentélyben van: ki olyan nagy Isten, mint a mi Istenünk?” KJV — Zsoltárok 77:13

Hétfő, május 19

A Sion hegyén

Olvassuk el a 15. és a 24. zsoltárt, amelyekben Dávid egy nagyon fontos kérdést tesz fel: „Ki lakozhat a te szent hegyeden?” Hasonlítsuk össze a zsoltárokban szereplő válaszát a Jelenések 14:1–5-ben szereplő, a Sionon álló emberek leírásával. Milyen párhuzamokat találunk? Hogyan lehet csatlakozni ehhez a csoporthoz? Mi a jelentősége annak, hogy az Atya neve a homlokukra van írva? (Jelenések 14:1).

És amikor János látta a 144 000-et, akik a Bárány mellett álltak a Sion hegyén, miután az ítélet meghozatala és lezárása megtörtént, az esemény következésképpen sem az ítélet előtt, sem után, hanem közben történik.

És most emlékezzünk arra, hogy János látomása a „Sion hegyén álló Bárányról” (Jelenések 14:1) Krisztust Megváltóként mutatja be, míg látomása a „Júda törzséből való Oroszlánról”, aki az ítélet előtt áll, Krisztust Királyként mutatja be. Összefüggésben ezek azt mutatják, hogy miközben Ő Megváltó, egyben a királyok Királya is.

Most, hogy már világos, mikor jelennek meg a 144 000, fokozódik az érdeklődés irántuk, hogy kik is ők. Mivel a Bárány követői (keresztények) és „Jákób fiai” is, ezért ők – valóban izraeliták, nem pogányok.

Mivel a 144 000 az „első gyümölcs”, ezért kell lennie második gyümölcsnek is, mert ahol van első, ott kell lennie másodiknak is. És mivel az első gyümölcsök „Isten szolgái”, ezért később el kell őket küldeni minden nemzethez, hogy összegyűjtsék a második gyümölcsöket (Ézs 66:19, 20) – a nagy sokaságot (Jel 7:9), amelyet János látott, miután meglátta a 144 000 pecsételését.

Az a tény, hogy „szájukban nem találtak hazugságot” (Jelenések 14:5), egyértelműen azt mutatja, hogy ők csak a tiszta evangéliumi igazságot hirdetik, és szavaik ugyanolyan tekintélyesek és kötelezőek, mint a próféták és az apostolok írott szavai.

De mivel messze, nagyon messze vannak ettől a magas és szent állapottól, ---az egyháznak megtisztulnia kell.

Egyetlen keresztény sem, bármilyen hitű is legyen, nem tagadhatja őszintén, hogy az egyháznak megtisztulnia kell. És mivel az Úr soha nem cselekszik anélkül, hogy előre figyelmeztetné egyházát, most is megtisztulásról szóló üzenetet küld neki, hogy ízelítőt adjon neki a jövő dicsőségéből, hogy miközben a mennyei reformációra hívó hang továbbra is hallatszik népe között, ők is élvezhessék annak igazságát, és teljes szívvel adjanak magukat a reform munkájának, most, amikor az Úr egyértelműen előterjeszti előttük tervét az Ő királyságának felállításáról és annak következményeiről a bűnösök számára. Azok, akik feltétlenül figyelnek a hívásra, ellenállhatatlan vágyat fognak érezni, hogy teljes mértékben csatlakozzanak, és hogy az Úr elválassza őket a bűntől és a bűnösöktől. Csak ők kapják meg Isten pecsétjét, és mint az ország első gyümölcsei, 144 000-en állnak majd a Bárannyal a „Sion hegyén”!

Egy ilyen szentségállapot ma, akárcsak a múltban, a sárkány haragját fogja kiváltani a nő ellen, és most is háborút fog indítani a nő maradékával (Jel 12:17).

Kedd, május 20

A szívben törvény

Olvassuk el a 2Mózes 33:18–23, a 2Mózes 34:1–7 és a Zsoltárok 119:55 verseket. Amikor Mózes azt kérte, hogy láthassa Isten dicsőségét, mit ígért neki Isten? Aztán amikor Isten kinyilatkoztatta nevét Mózesnek (2Mózes 34:5), mi történt?

„A 144 000 mindannyian meg voltak pecsételve és tökéletesen egyesültek. Homlokukra az volt írva: Isten, Új Jeruzsálem és egy dicsőséges csillag, amely Jézus új nevét tartalmazta. EW 15.1

„De ez lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával kötök: Azok után a napok után, mondja az Úr, a törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és a szívükbe írom, és én leszek az ő Istenük, ők pedig az én népem lesznek.” KJV – Jeremiás 31:33

Itt van egy új szerződés, egy új szövetség ígérete. Ez nem olyan, mint amit Isten kötött elődeinkkel, amikor kijöttek Egyiptomból, amikor a parancsolatokat kő táblákra írta, hogy azok betartásra kerüljenek. Ehelyett új szövetséget köt, egy szövetséget, hogy azokat a mi szívünkbe írja. Akkor mindannyian meg fogjuk ismerni Őt, anélkül, hogy tanítani kellene minket.

Figyeljünk azonban arra, hogy Ő nem új törvényt köt, hanem új szövetséget, új szerződést a törvény betartására. A különbség az, hogy ahelyett, hogy a törvényt kőtáblákra írná, a szívünk húsos tábláira írja, arra a helyre, amelyet most a bűn törvénye foglal el.

Látjátok, ez az egyezség mind Izráel házával, mind Júda házával, azaz Isten egész népével kötendő.

Ne feledjétek, hogy a Szentírás nem azt mondja, hogy nem tudjuk betartani a törvényt, amíg az kőtáblákra van írva, hanem egyértelműen azt mondja, hogy tudjuk, mert azokat, akik megszegték a törvényt, ezért elítélik. Ezért még most is kényelmetlenül betarthatjuk a parancsolatokat, bár azok még mindig kőre vannak írva. A kényelem kedvéért a legtöbb keresztény azt kívánja, hogy a törvényt eltöröljék, és egyesek elhitetik magukkal, hogy eltörölték, bár az egyetlen törvény, amelyet eltöröltek, az a szertartási, áldozati törvény, az Isten Bárányának árnyéka.

Mi lenne a különbség, ha a törvény kőbe lenne vésve, vagy a szívünkbe? – A válaszra Nebukadneccar, Babilon királyának tapasztalata ad választ.

Ha a királyt erőszakkal kényszerítették volna, hogy a marhákkal éljen, istállóban vagy a mezőn, akkor ha tehette volna, öngyilkos lett volna. De amint Isten elvette tőle az emberi szívét, és egy ökör szívét tette bele, a király tökéletesen elégedett volt azzal, hogy a marhákkal él, és teljesen elégedetlen volt azzal, hogy palotájában él.

Ha ugyanezt tennék bármelyikünkkel, ugyanazok lennének a vágyaink, mint a királynak. Hasonlóképpen, amikor a kőből való szívünket elveszik tőlünk, és a húsból való szívet, amelyre Isten törvénye van írva, belénk teszik, akkor teljesen kényelmetlennek fogjuk találni a bűnözést, és a legkellemesebbnek Isten parancsainak megtartását. Így nem kell félnetek attól, hogy a Királyságban is küzdenetek kell Isten törvényének betartásáért, ahogy itt teszitek. Akkor tökéletesen elégedettek lesztek a bűntelen életetekkel. Valójában nem fogtok többé bűnözni, mint ahogy most halni akartok.

Valóban csodálatos! De mikor várhatjuk ezt a csodát? A válasz megtalálásához össze kell kapcsolnunk Jeremiás próféciáját Ezechiás próféciájával, amely ugyanarról az eseményről szól:

Ezek. 36:24-28 – "Mert kihozlak titeket a pogányok közül, és összegyűjtelek titeket minden országból, és elviszlek titeket a ti földetekre. Akkor tiszta vizet öntök rátok, és megtisztultok minden szennyestől és minden bálványtól, és megtisztítalak titeket. Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőből való szívet a testetekből, és húsból való szívet adok nektek. És az én lelkemet adom belétek, és arra késztetlek titeket, hogy az én rendeleteim szerint járjatok, és az én ítéleteimet megtartsátok és cselekedjétek. És abban a földben fogtok lakni, amelyet atyáitoknak adtam, és ti az én népem lesztek, én pedig a ti Istenetek leszek.

Mindkét próféta feljegyzései egyértelműen rámutatnak arra az időre, amikor ez a csoda fog bekövetkezni Isten egész népének szívében. Mindkét próféta a lehető legegyértelműbben kijelenti, hogy ez a szívváltozás a Szent Földön, Palesztinában fog bekövetkezni, annak a királyságnak a kezdetén, amelyet Isten „ezeknek a királyoknak idején” (Dán. 2:44) ígért, nem pedig azok után. Továbbá azt mondja, hogy ki fog minket venni a pogányok közül, összegyűjt minket minden országból, és elvisz minket a mi földünkre (Ezékiel 36:24), az országba, ahol atyáink laktak (Ezékiel 36:28). „Akkor”, abban az időben, mondja az ihletett szöveg, nem előbb, akkor fog tiszta vizet önteni ránk, megtisztít minket minden szennytől és minden bálványtól. Akkor új szívet is ad nekünk (Ezékiel 36:26). Megadja nekünk a Szentlelkét, és arra késztet minket, hogy betartsuk az Ő törvényeit és az Ő ítéleteit (Ezékiel 36:27).

Szerda, május 21.

5. zsoltár

Olvassuk el a 5. zsoltárt. Ebben a műben Dávid éles ellentétet állít azok közé, akik elveszettek, és azok közé, akik megváltottak. Hasonlítsuk össze ezt a zsoltárt a Jelenések 14:1–12 nyelvezeteivel. Milyen hasonlóságokat találunk, és ez hogyan segít megérteni, mit jelent az, hogy részesei vagyunk Isten utolsó napi maradékának?

„Isten szándéka, hogy Krisztus dicsősége megjelenjen az Ő népében. Minden tanításában a Megváltó tiszta, romlatlan elveket mutatott be. Nem vétkezett, és nem volt csalárdság az ő szájában. Szájából folyamatosan szent, nemes igazságok áradtak. Úgy beszélt, ahogy még soha senki, olyan érzelemmel, amely megérintette a szívet. Szent harag töltötte el, amikor látta, hogy a vallási vezetők emberek parancsait tanítják, majd hatalmának tekintélyével beszélt. Rettenetes erővel elítélte minden ravasz cselszövényt, minden becstelen gyakorlatot. Megtisztította a templomot a szennyeződésektől, ahogyan azt kívánja, hogy intézményeinket is megtisztítsa minden csalástól.” 14LtMs, Lt 34, 1899, 7. bekezdés

Jézus mondta: “Te pedig, mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet, és a te orcádat mosd meg, hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van” (Mt 6:17, 18). Amit Isten tiszteletére cselekszünk, örömmel, ne szomorúan vagy kedvetlenül tegyük! Krisztus vallásában nincs komorság. A szomorú ábrázatú keresztények olyan benyomást keltenek, mintha Krisztusban csalódtak volna. Jellemét rossz színben tüntetik fel, és kötekedésre nyújtanak alkalmat az ellenségnek. Bár szavaikkal Istent Atyjuknak vallják, de szomorú, gondterhelt arcukkal árva gyermek benyomását keltik. HB 89.3

Krisztus azt kívánja, hogy szolgálatát oly vonzónak tüntessük fel, amilyen a valóságban is. Egyedül a részvétteljes Megváltó előtt tárd fel önmegtagadásodat és szíved titkolt megpróbáltatásait! Rakd le terheidet a kereszt lábához, és örvendezz szeretetének, örvendezz annak, hogy Ő előbb szeretett téged, s így folytasd utadat! Noha az emberek sosem veszik észre, ami Isten és egy lélek között titokban történik, de a Szentléleknek a szívre gyakorolt hatása nyilvánvalóvá válik, mert “aki titkon néz, megfizet néked nyilván”. HB 90.1

Csütörtök, május 22.

Tanítsam a bűnösöket utjadra

Olvasd el a Zsoltárok 51:7–15 verseket. Mit ígér Dávid, miután megbocsátást nyert és megtisztult bűneitől?

„Ez a keresztény jellem alapja, a kezdet kezdete, mert a szívből fakad az élet. Ha mindenki, a lelkipásztorok és a hívek egyaránt, gondoskodna arról, hogy szíve Istennel legyen, akkor a munkánk sokkal nagyobb eredményeket hozna. Minél fontosabb és felelősségteljesebb a munkád, annál nagyobb szükség van arra, hogy szíved tiszta legyen. A szükséges kegyelem megadatik, és a Szentlélek ereje minden erőfeszítésedet támogatni fogja ebben az irányban. Ha minden Isten gyermeke komolyan és kitartóan keresné Őt, akkor a kegyelem nagyobb növekedést mutatna. A viszályok megszűnnének; a hívők egy szívvel és egy lélekkel lennének; a tisztaság és a szeretet uralkodna az egyházakban. A szemlélődés által megváltozunk. Minél többet elmélkedtek Krisztus jelleméről, annál inkább az Ő képmására fogtok hasonlítani. Gyertek Jézushoz úgy, ahogy vagytok, és Ő befogad titeket, és új dalt ad a szátokba, dicséretet Istennek. GW92 451.5

„Minél közelebb élünk Istenhez, annál többet tudunk tenni embertársainkért, mert az Úr munkálkodik erőfeszítéseinkkel. Szívetek túl hideg és érzéketlen; Jézus szeretetével kellene ragyognia. Miközben magatok is éheztek és szomjaztok az üdvösségre, vágyakozni fogtok arra, hogy segítsetek megmenteni drága lelkeket, és alázatos, megható könyörgéseitek megindítják a Krisztuson kívüli emberek szívét. Vigyétek az igazságot az otthonokba. Mutassátok meg azoknak, akik tévedésben vannak, hogy szeretitek őket. A közöny itt bűn. Kevesebb hosszú prédikációra van szükség, és több időt kell fordítani a látogatásokra, a lelkekért való személyes erőfeszítésekre. Önfeláldozó munka szükséges, és nagy jót fog eredményezni, de sajnos ezt eddig elhanyagolták. GW92 452.2

„Isten; biztosítanunk kell Jézus és a szent angyalok védelmező gondoskodását. Ezekben a veszélyes napokban az Úr azt akarja, hogy alázatban járjunk előtte. Ahelyett, hogy megpróbálnánk elrejteni bűneinket, azt akarja, hogy valljuk be őket, ahogy Jósua vallotta be az ókori Izráel bűneit. Kijelentjük, hogy Isten törvényének letéteményesei vagyunk. Kijelentjük, hogy „a régi romokat” építjük fel, és „sok nemzedék alapjait” emeljük. Ha ez a nagy és ünnepélyes feladat valóban ránk lett bízva, mennyire fontos, hogy elforduljunk minden gonoszságtól! RH 1908. november 19., A cikk, 8. bekezdés

„A harmadik angyal üzenete az, hogy dicsőségével megvilágítsa a földet; de csak azok vehetnek részt a hirdetésében, akik a Hatalmas erejével ellenálltak a kísértésnek, amikor az hangos kiáltássá duzzad.” RH 1908. november 19., A cikk, 9. bekezdés

Péntek, május 23.

További Tanulmányozásra

„Láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán [a 144 000 pecsételőinek idején], akik fogták a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, sem a tengerre, sem egyetlen fára sem. És láttam egy másik angyalt felemelkedni keletről, az élő Isten pecsétjével, és hangos szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek hatalmuk volt a földet és a tengert megsebezni, mondván: Ne sebessétek meg a földet, sem a tengert, sem a fákat, míg meg nem pecsételtük az Istenünk szolgáinak homlokát." Jelenések 7:1-3.

Itt két bekövetkező sérelem kerül előtérbe: az egyik a szelek által, a másik az angyalok által; és két parancs az angyaloknak: az egyik, hogy tartsa vissza a szeleket, hogy azok ne fújjanak „a földre, sem a tengerre, sem egyetlen fára sem" (Jelenések 7:1); a másik, hogy az angyalok tartózkodjanak attól, hogy kárt tegyenek „a földnek, [...] a tengernek" és „a fáknak", amíg Isten szolgái meg nem pecsételődnek. Jelenések 7:2, 3). Mivel tehát, amint Isten szolgái megpecsételődnek, mind a szelek, mind az angyalok megkezdenek kárt okozni, felmerül a kérdés, hogy a szelek és az angyalok munkája mit jelent – politikai viszályt vagy valami mást? Mivel a nemzetek mindig háborúban álltak, ez a kettős károkozás nem jelenthetett politikai viszályt. És mivel Jézus azt mondja, hogy a vég idején „nemzet nemzet ellen, és királyság királyság ellen támad" (Máté 24:7), egyértelmű, hogy a szelek által okozott fájdalom, valamint az angyalok által okozott fájdalom, amelyek mindaddig visszatartva vannak, amíg a 144 000 meg nem pecsételődik, szimbolikusan azt jelenti, hogy visszatartják „a nemzetek óta nem látott nyomorúság idejét". Dán. 12:1. Ennek megfelelően Istennek a négy szél visszatartása azt jelenti, hogy visszatartja a fenevad tevékenységének képét (Jel. 13:15-17) a szentek ellen, míg a négy angyal visszatartása, hogy ne ártsanak, azt jelenti, hogy visszatartja bosszújának végrehajtását (Ézs. 63:1-4; Jer. 51:18) az egyházat zaklató bűnösök felett, amíg a 144 000 pecsétje be nem teljesedik. Ez a két sérelem együttesen hozza el a soha nem látott nyomorúság idejét.

A Jelenések 7:1-3 tehát kettős konfliktust tár fel: a gonosz emberek Isten ellen (a szelek fújása) és Isten ellenük (az angyalok bántalmazása). De bár a szelek fújása és az angyalok bántalmazása Isten szolgáinak megpecsételése után elhozza a „szorongatás idejét", mégis „mindenki, akinek neve a könyvben van", „megmenekül". Dániel 12:1.

Ezekből a tényekből láthatjuk, hogy ez a nyomorúság ideje azért van visszatartva, hogy megvédje a 144 000 szolgáló pecsételését, nehogy „a kiválasztottak" le legyenek taszítva, hogy imádják a fenevad képét, vagy meg legyenek öletve, mert nem hajlandók imádni.

Mivel „a Jelenésekben a Biblia összes könyve találkozik és véget ér" (Az apostolok cselekedetei, 585. o.), Isten szolgáinak megpecsételése (Jelenések 7) szükségszerűen megtalálható a próféciákban is. Ezekiel kilencedik fejezetében látható azok megjelölése, akik sóhajtanak és sírnak „minden utálatos dolog miatt, ami közöttük történik" (Júdában és Izráelben), és azok lemészárlása, akik nem sóhajtanak és nem sírnak így. Az a tény pedig, hogy Isten soha nem vette ki a bűnösöket az igazak közül Júdában és Izráelben, azt mutatja, hogy ez a lemészárlással történő megtisztulás próféciája soha nem teljesült. Így tehát, mivel a megjelölés megegyezik a lepecsételéssel, az angyalok által végzett lemészárlás megegyezik az angyalok által okozott sérüléssel.

Ez a bántás és pecsételés, amelyet János látott, és a lemészárlás és megjelölés, amelyet Ezékiel látott, ismét azonosnak bizonyulnak: „Ez az Isten szolgáinak pecsételése ugyanaz, mint amit Ezékiel látott a látomásban." – Testimonies to Ministers, 445. o.; Testimonies, 5. kötet, 211. o.; 3. kötet, 267. o.

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org